

И выкове разиясомъ съ делецанія екнѣхъ.

Нѣкои войскари паднѣхъ.

Дружината имъ станѣхъ като бѣсны отъ ядъ. Заповѣда ся пристѣпъ:

Злодѣйцытъ отъ празното мѣсто въ оградено то здание изгърмѣхъ еще веднѣжъ и свалихъ пакъ нѣкои, но като изгърмѣхъ и врьзъ тѣхъ исвалихъ и отъ тѣхъ, тѣ тѣр-тихъ да бѣгѣтъ и прѣзъ нѣкой промѣкъ тамъ отзадъ станѣхъ невидими.

Останѣ прочее само кѣщата не завоевана.

Теодоръ Трипани и Гырджикътъ съ нѣкои отъ дружината на Чолакъ Маволя завзехъ входътъ въ кѣщѣтъ, рѣшени до край да не припуснѣтъ да влѣзе нѣкой отъ тамо.

— Напрѣдъ войници мои! Насочѣте байонетытъ и на-скачайте вѣтрѣ! Извика министрѣтъ на полиціѣтъ. Да е живъ пашата, извикахъ войскаритѣ.

И тѣй впуснѣхъ ся и набѣкахъ ся въ дворѣтъ, дѣто ся подкачи борбата изблизу. Съперницитъ ся хванѣхъ рѣцѣ съ рѣцѣ и ударихъ ся гърды съ гърды. Но това вече не бѣше бой, а бѣше взаимно кланіе.

Отъ една страна ся бореше слѣпото войнишко послушаніе, а отъ друга ся бореше злодѣйството, като имаше прѣдъ очи че само чрѣзъ бѣснѣ и отчаяннѣ борбѣ мо-каше да ся отърве и да преживѣ двойнѣ смъртъ, затваря-ніето въ терсенѣтъ и послѣ обѣсваніето.

Но борбата не бѣше равна.

Гырджикътъ не бѣше го видѣтъ.

Дѣ бѣше? Какво правеше?

Трипани ся біяше като лѣвъ. Бѣхъ го ранили вече на двѣ мѣста въ лѣвѣтъ мышцѣ.

Министрѣтъ на полиціѣтъ бѣ слѣзълъ отъ коня и сто-еше правъ та поощряваше войскаритѣ си да ся біѣтъ. Внезапу ся чу извѣтъ выкъ: Пожаръ, пожаръ!